

Arrest

nr. 284 219 van 1 februari 2023
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. LYDAKIS
Place Saint-Paul 7 / B
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 14 september 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 augustus 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 november 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 december 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat P. LYDAKIS en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen België binnen op 15 oktober 2010 en verzoekt dezelfde dag een eerste keer om internationale bescherming. Op 13 mei 2011 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Het tegen deze beslissing ingediende beroep wordt door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) verworpen bij arrest nr. X van 6 september 2011.

1.2. Op 19 juli 2013 verzoekt verzoeker, samen met zijn echtgenote en zoon, een tweede keer om internationale bescherming. Dit verzoek wordt afgesloten met een beslissing tot weigering tot inoverwegingname van 31 juli 2013. Verzoeker stelt hiertegen geen beroep in bij de Raad.

1.3. Na België opnieuw te zijn binnengekomen op 20 oktober 2021, verzoekt verzoeker op 12 januari 2022 een derde keer om internationale bescherming. Op 30 augustus 2022 beslist de commissaris-generaal tot de niet-ontvankelijkheid van het volgend verzoek. Dit is de thans bestreden beslissing, die de volgende dag aangetekend naar verzoeker wordt verstuurd, en die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u Armeens staatsburger van Armeense origine. U bent geboren op 1 februari 1950 in het district Ani. U bent christen. U bent schrijver onder het pseudoniem H.M. en u nam deel aan het publieke debat in Armenië. U schreef artikels over de politieke situatie in uw land, u plaatste politieke commentaren op sociale media en u verscheen ook op televisie.

Op 15 oktober 2010 hebt u een eerste verzoek om internationale bescherming ingediend bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). U verklaarde dat u Armenië had verlaten omdat u herhaaldelijk problemen kreeg omwille van uw politieke activiteiten. Zo werd in 1993 uw wagen gestolen, werd u meerdere keren ontslagen uit uw functie als schooldirecteur, werd u geslagen toen u fraude aanklaagde in uw hoedanigheid van vertrouwenspersoon bij de parlements- en presidentsverkiezingen in 2003 en kreeg u vervolgens problemen omdat u op 1 maart 2008 een betoging in Gjumri organiseerde tegen de uitslag van de presidentsverkiezingen. U vreesde opgepakt te zullen worden en u dook onder. Diezelfde dag nog werd een huiszoeking uitgevoerd in uw woning en na 10 maart 2008 werd u telefonisch door het parket opgeroepen. Op 11 september 2010 heeft u uw laatste televisieoptreden gehouden op de televisiezender Gala. Toen u terug naar uw verblijfplaats reed in de wagen van uw schoonzoon werd u 2 keer beschoten vanuit een andere wagen. Tot vlak voor uw vertrek kreeg u anonieme dreigtelefoontjes. U vreesde de Armeense autoriteiten. Op 27 september 2010 verliet u Armenië en reisde u via Frankrijk naar België. Uw zoon H.V. (CGVS ref. xx/xxxxx) en uw echtgenote H.A. (CGVS ref. xx/xxxxxx) waren reeds eerder naar België gereisd en dienden respectievelijk op 18 februari 2009 en 6 november 2009 een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische asielinstanties.

Op 16 mei 2011 nam het CGVS vanwege een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid inzake uw eerste verzoek de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) op 6 september 2011. U tekende geen hoger beroep aan.

U keerde niet terug naar Armenië en u diende op 19 juli 2013 samen met uw echtgenote en uw zoon een tweede verzoek om internationale bescherming in. Dit verzoek werd afgesloten op 31 juli 2007 met een weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag door de DVZ. U tekende geen beroep aan tegen deze beslissing.

Vermoedelijk in 2014 verliet u België. U keerde terug naar Armenië en u verbleef ook veel in de Russische Federatie bij uw dochter H. in Aprilovka nabij Moskou. Kort nadat de fluwelen revolutie in Armenië had plaatsgevonden in het voorjaar van 2018, besloot u vanuit de Russische Federatie nogmaals terug te keren naar uw land van herkomst. De revolutie gaf u hoop dat de politieke situatie in uw land beter zou zijn. U bleef enkele maanden tot een klein jaar in Armenië, maar u ondervond al gauw dat er ondanks de revolutie en de machtswissel in essentie weinig veranderd was. U gaf uw mening over politieke aangelegenheden te kennen via sociale media. U gebruikte daarvoor uw Facebookaccount op naam van H.M., uw schrijversnaam. U uitte online kritiek op de politieke partij Dashnak (Hai Heghapokhakan Dashnaksutyun, Armeense Revolutionaire Federatie) en in mindere mate ook op de nieuwe regering onder leiding van Nikol Pashinyan. Omwille van uw politieke opinie werd u zowel online als in persoon bedreigd door leden van Dashnak. Diezelfde personen hadden u vroeger ook reeds bedreigd. Rond juni of juli 2018 werd u in opdracht van R.M., een kopstuk van Dashnak en voormalig gouverneur van de provincie Shirak, benaderd door een criminele figuur met de bijnaam ‘T.’. Hij bedreigde u met de dood. Ongeveer een maand later werd u nogmaals met de dood bedreigd door H., een persoon die eveneens verbonden is aan Dashnak. Na dit voorval met H. bleef u nog tien dagen in Armenië. Vervolgens keerde u terug naar de Russische Federatie. In oktober 2021 besloot u opnieuw naar België te komen. Uw echtgenote en uw zoon verbleven hier immers nog en uw echtgenote is ernstig ziek. U wenste bij uw gezin te zijn. U reisde zonder geldige reisdocumenten per auto met een chauffeur/smokkelaar naar hier. Op 12 januari 2022 hebt u een derde verzoek om internationale bescherming ingediend bij de DVZ.

Ter staving van uw derde verzoek legt u uw originele identiteitskaart en uw originele badge van de schrijversunie neer.

Uw echtgenote en uw zoon hadden eerder op 24 juni 2021 hun derde verzoek om internationale bescherming ingediend. Het derde verzoek van uw echtgenote werd op 24 augustus 2021 ontvankelijk verklaard door het CGVS aangezien haar eerdere verzoeken niet het voorwerp hebben uitgemaakt van een onderzoek ten gronde door het CGVS. Het derde verzoek van uw zoon werd op 15 april 2022 niet-ontvankelijk verklaard door het CGVS. Het beroep dat hij aantekende tegen deze beslissing is momenteel hangende voor de RvV.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

In de mate dat u uw huidige asielaanvraag steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw vorige aanvraag hebt uiteengezet – u stelt dat de problemen die u op heden inroept verband houden met de problemen die u bij uw eerdere verzoeken hebt uiteengezet daar het gaat om bedreigingen door dezelfde personen (CGVS, pg 5) - dient vooreerst te worden benadrukt dat uw eerste verzoek door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. U tekende geen cassatieberoep aan binnen de wettelijk voorziene termijn. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw eerste asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Uw tweede verzoek werd niet in overweging genomen door de DVZ (13quater) en u tekende geen beroep aan tegen deze beslissing binnen de wettelijk voorziene termijn. U voert in het kader van uw huidige verzoek evenmin gegevens of elementen aan die een ander licht werpen op de uitkomst van uw tweede verzoek, zodat deze gehandhaafd blijft, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Uit de verklaringen die u aflegt in het kader van uw derde verzoek om internationale bescherming en de documenten die u neerlegt kan echter geen zo'n nieuw element weerhouden worden:

U stelt vervolging te vrezen in Armenië omwille van uw politieke opinie. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat Armenië een meerpartijstelsel heeft waarin politieke partijen hun activiteiten kunnen ontplooiën en kunnen deelnemen aan verkiezingen waarbij in het algemeen de fundamentele vrijheden worden gerespecteerd. Sinds de zogenaamde fluwelen revolutie van april 2018, waarbij oppositieleider Pashinyan eerste minister werd en hiermee de jarenlange hegemonie van de Republikeinse Partij (HHK) doorbrak, is er sprake van een drastische wijziging in het politieke klimaat. Bij de parlementsverkiezingen van december 2018 verdween de vroegere regerende HHK volledig uit het parlement. Zij erop gewezen dat de partij die u stelt te vrezen, Dashnak, bij deze verkiezingen de kiesdrempel niet heeft gehaald en bijgevolg niet meer is vertegenwoordigd in het parlement. Waarnemers geven aan dat er actueel geen sprake is van vervolging van personen omwille van hun politieke affiliatie. Personen die vroeger moeilijkheden ervaarden omwille van hun activisme of oppositie tegen het HHK-regime worden actueel

niet vervolgd. Er is weliswaar sprake van hate speech, voornamelijk op het internet, in alle richtingen, maar er is geen sprake van fysiek geweld of intimidatie. Verder is het mogelijk dat er onder het HHK-regime een gefabriceerde rechtszaak werd geopend en dat deze actueel nog niet is afgerond, maar niemand bevindt zich in afwachting van een uitspraak nog in detentie. Bronnen geven als uitzondering aan dat bepaalde high profile-personen die een ernstige bedreiging (blijven) vormen voor de S.-clan of de hieraan gerelateerde oligarchen wel nog gevaar kunnen lopen omdat het actuele regime nog onvoldoende capaciteit heeft om hen hiertegen toereikend bescherming te bieden.

Gelet op de beschikbare landeninformatie kan er niet worden aangenomen dat u louter omwille van het online uiten van kritiek op de politieke partij Dashnak actueel vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin heeft te vrezen in Armenië. U toont het tegendeel niet aan met overredende verklaringen, noch aan de hand van bewijskrachtige stukken. Er kan namelijk geen geloof gehecht worden aan uw bewering dat u na zwaarwichtige bedreigingen door verschillende leden van de politieke partij Dashnak in 2018 opnieuw uw land moest verlaten en dat u omwille van uw politieke opinie ernstig gevaar zou lopen in Armenië:

Zo werd vastgesteld dat u over uw verblijfplaatsen van de afgelopen jaren bedrieglijke verklaringen aflegt die de door u ingeroepen vrees in ernstige mate ondermijnen. U stelt tijdens het persoonlijk onderhoud dat u België hebt verlaten en dat u terugkeerde naar uw land van herkomst sinds uw vorige asielprocedure, maar u zou zich niet meer herinneren in welk jaar u terugkeerde naar Armenië (CGVS, pg 2). U denkt dat het ongeveer 8 jaar geleden was, wat zou betekenen dat u rond 2014 terugkeerde. Wanneer u gevraagd wordt waar u verbleven hebt sinds 2014, houdt u het uiterst vaag en zegt u dat u 'tussen Armenië en de Russische Federatie' verbleef en dan vooral in de Russische Federatie. U geeft spontaan geen enkel detail over wanneer u juist waar verbleef (CGVS, pg 3). Gevraagd om te preciseren wanneer u juist in Armenië was, verklaart u, opnieuw vaag, dat het was nadat N. (N.P.) aan de macht kwam en dat u er weer vertrokken bent (CGVS, pg 3). Uiteindelijk geeft u aan in 2018 naar Armenië te zijn geweest binnen de maand na de fluwelen revolutie. De fluwelen revolutie vond plaats in het voorjaar van 2018 (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier, zwaartepunt van de gebeurtenissen in april 2018). U zou er ongeveer een jaar hebben verbleven, wat impliceert dat u ergens in de eerste helft van 2019 Armenië zou hebben verlaten. U zou sindsdien niet meer in Armenië zijn geweest en u verbleef tot het najaar van 2021 in de Russische Federatie (CGVS, pg 3 en 4). U bent formeel dat dit uw laatste verblijf was in Armenië en dat u zich sindsdien niet meer in uw land van herkomst hebt opgehouden (CGVS, pg 3). U zou er immers kort voor uw terugkeer naar de Russische Federatie ernstige bedreigingen hebben ontvangen en u zou in Armenië voor uw leven moeten vrezen (CGVS, pg 5, 6, 7).

In dat verband situeert u twee incidenten kort voor uw beweerd vertrek uit Armenië in de zomer van 2018, namelijk een eerste maal doodsb bedreigingen die u in persoon werden overgemaakt door ene 'T.' in juni of juli en een tweede gelijkaardig incident met een zekere H. een maand later, zijnde ook nog in de zomer van 2018 (CGVS, pg 7). Slechts tien dagen na het incident met H. zou u Armenië hebben verlaten om er sindsdien niet meer te zijn teruggekeerd. Deze verklaringen vallen om te beginnen al niet in overstemming te brengen met uw bewering dat u ongeveer een jaar in Armenië zou hebben verbleven. In deze versie van de feiten zou u al in de zomer van 2018 Armenië terug moeten hebben verlaten, slechts luttele maanden na uw aankomst in het voorjaar. Hierop gewezen schaaft u uw verklaring bij en beweert u dat u enkele maanden in Armenië verbleef en dat het nog geen jaar was (CGVS, pg 10). Erger wordt het wanneer ook uw verklaring bij de DVZ in ogenschouw wordt genomen (verklaring volgend verzoek, 2 maart 2022), waar u geheel andere verklaringen aflegde over uw verblijfplaatsen. U stelde er klaar en duidelijk dat u de laatste keer in 2020 in Armenië was op uw adres in de provincie Shirak (verklaring volgend verzoek, nr 10). Tevens staat er te lezen dat u ongeveer twee jaar geleden naar de Russische Federatie ging en dat u er ongeveer anderhalf jaar woonde en dat u daarna naar Armenië ging waar u enkele maanden bleef om vervolgens via de Russische Federatie terug te keren naar België (verklaring volgend verzoek, nr 15). Volgens deze verklaringen zou u nog geruime tijd na de door u aangehaalde doodsb bedreigingen in de zomer van 2018 in Armenië hebben verbleven, hetgeen uiteraard drastisch afbreuk doet aan de ernst en de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen vrees op basis van deze bedreigingen. Hiermee geconfronteerd beperkt u zich tot het ontkennen van uw verklaringen bij de DVZ en beweert u dat u er enkel zegde dat u een lied publiceerde in 2020, hetgeen geenszins steun vindt in het verslag van de DVZ, waar u uitdrukkelijk verklaarde naar Armenië te zijn teruggekeerd, ongeacht het feit of het voor de publicatie van een boek dan wel een lied was (CGVS, pg 4, DVZ verklaring volgend verzoek, nr 10 en 15).

Dat u inderdaad nog in Armenië verbleef na de bewuste zomer van 2018 waar u te maken zou gekregen hebben met doodsb bedreigingen, wordt bevestigd door informatie die terug te vinden is op uw openbaar Facebookprofiel op naam van 'H.M.' (CGVS, pg 6 en zie informatie toegevoegd aan uw administratief

dossier). Op 4 oktober 2019 plaatste u namelijk een foto van u zelf waar u bij schrijft 'In Gyumri'. Op diezelfde datum is een checkin te Gyumri te zien op uw profielpagina. Op 15 december 2019 plaatste u een foto op uw profiel waarop u te zien bent samen met anderen in een straat die gelokaliseerd kan worden in de stad Gyumri. Ook is te zien op uw profielpagina dat u op 9 februari 2020 incheckte in Maisian, gelegen in de provincie Shirak.

Rekening houdend met uw vage en volatiele verklaringen over de periode van uw verblijf in Armenië, de flagrante tegenstrijdigheden, het gebrek aan enig bewijsstuk aangaande uw verblijfplaatsen en uw beweerde reizen tussen Armenië en de Russische Federatie en de informatie op uw Facebookaccount, moet tot de conclusie gekomen worden dat u zich nog geruime tijd na de beweerde ernstige bedreigingen in uw land van herkomst ophield en dat u mogelijks zelfs continue in Armenië was tot u terugkeerde naar België. U kon kennelijk ongehinderd in Armenië verblijven. Indien u toen nog ernstige problemen zou hebben gekend, kan er immers niet ingezien worden waarom u uw verdere aanwezigheid/verblijf in uw land van herkomst zou willen verbergen ten overstaan van het CGVS. Het geheel van deze vaststellingen doet op drastische wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas en wijst erop dat u geen gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren in Armenië.

In dit verband moet er ook op gewezen worden dat de laattijdigheid van uw verzoek eveneens afbreuk doet aan het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in uw hoofde. U diende immers pas in januari 2022 een verzoek in terwijl u volgens uw verklaringen al in de zomer van 2018 met de dood zou zijn bedreigd. Uit uw verklaringen blijkt bovendien dat u naar België teruggekeerde omdat uw gezin hier verblijft en omdat de medische zorgen in Moskou duur waren (CGVS, pg 5) en dus niet omdat u een dringende nood aan internationale bescherming ervoer.

Wat betreft de bedreigingen die u online zou hebben gekregen naar aanleiding van uw politieke opinie die u kenbaar maakte via uw Facebookprofiel, moet opgemerkt worden dat u merkwaardig genoeg geen enkel bewijs kunt neerleggen ter staving van dergelijke bedreigingen (CGVS, pg 7). U zou alles gewist hebben omdat er ook vloekwoorden in gebruikt worden waarvan u niet wilt dat die op uw Facebookpagina te lezen staan. Bovendien wist u niet dat u opnieuw naar België zou terugkeren, anders had u de bedreigingen wel gehouden (CGVS, pg 7). Deze verklaring overtuigt niet, te meer gelet op het feit dat u reeds eerder asiel vroeg in België en u zodoende op de hoogte was van de modaliteiten van een asielaanvraag, en ondermijnt andermaal de ernst van de door u ingeroepen vrees. Het blijft aldus bij loutere blote beweringen.

Bovendien blijft u ook opvallend vaag in uw antwoorden wanneer u bevraagd wordt over deze bedreigingen. U geeft geen concrete informatie wanneer u gevraagd wordt te verduidelijken wanneer u voor het laatst dergelijke bedreigingen kreeg via uw Facebookprofiel. U stelt dat dit was 'voor mijn vertrek' en dat zou zijn voor uw vertrek uit de Russische Federatie (CGVS, pg 8). U zou op heden niet meer bedreigd worden online en geeft als uitleg dat u enerzijds sinds drie maanden gestopt bent met het schrijven van politieke commentaren op Facebook en anderzijds dat u niet gestopt bent maar dat u minder schrijft (CGVS, pg 8). Nog blijkt u geen enkele naam te kunnen noemen van een persoon die u online bedreigde (CGVS, pg 11). Verder moet aangestipt worden dat uit de informatie op uw Facebookprofiel niet blijkt dat de berichten die u post sterk opgevolgd worden of druk becommentarieerd worden (zie informatie toegevoegd aan uw administratief dossier, veeleer beperkte aantallen 'likes', 'shares' en 'comments'). Uw berichten op Facebook lijken niet dermate veel aandacht te trekken dat het voor een eventuele tegenstander van belang zou kunnen zijn om u de mond te willen snoeren middels bedreigingen. Gelet op deze bevindingen komt het allerminst overtuigend over dat u te maken zou hebben gekregen met ernstige online bedreigingen.

Voor zover er nog enig geloof zou worden gehecht aan bedreigingen jegens u omwille van uw politieke opinie, quod non, moet opgemerkt worden dat uit niets blijkt dat de personen die u verbaal in persoon of online zouden hebben bedreigd, verdere stappen zouden willen ondernemen om u de mond te snoeren. Uit het geheel van uw verklaringen blijkt dat uw fysieke integriteit op geen enkel moment werd aangetast alsook dat er geen pogingen in die zin werden ondernomen.

Ten slotte moet erop gewezen worden dat u ongeloofwaardige verklaringen aflegde over uw reisweg vanuit Armenië of de Russische Federatie naar België, hetgeen uw algehele geloofwaardigheid verder in diskrediet brengt. U poneert namelijk dat u zonder geldige reisdocumenten (paspoort en visum) per wagen vanuit Rusland naar België bent gereisd, maar u slaagt er geenszins in aannemelijk te maken hoe en waar u de Schengenzone zou zijn binnen gereisd. U kunt amper iets zeggen over de route die u hebt genomen, u noemt Oekraïne en Polen, maar verder stelt u dat u de route niet kent en dat de chauffeur

die kende (CGVS, pg 9, 10). U hebt geen enkel idee via welke grensovergang de chauffeur de Schengenzone binnen raakte en hoe hij erin slaagde de grenscontrole te omzeilen (CGVS, pg 10). U zat achteraan en u sliep ook (CGVS, pg 10).

De documenten die u neerlegde, namelijk uw identiteitskaart en uw lidkaart van de schrijversunie, wijzigen niets aan voorgaande bevindingen. Uw identiteit, nationaliteit en het feit dat u schrijver bent, wordt niet betwist door het CGVS.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.

(...)"

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. Verzoeker beroept zich, in wat zich aandient als een eerste en tweede middel, op de schending van de artikelen 48/3, 48/4, 57/6/1, 57/6/2, § 2, en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Hij werpt tevens een kennelijk onjuiste beoordeling op in beide middelen.

In het eerste middel betoogt verzoeker als volgt:

"In derde verzoek om internationale bescherming zal de verzoeker uitleggen dat hij niet naar Armenië kan terugkeren wegens zijn politieke activiteiten op sociale netwerken.

Verzoeker was van mening dat de vrijheid van mening en meningsuiting door de Armeense autoriteiten niet werd geëerbiedigd.

Wat de bestreden beslissing betreft, overweegt het CGVS dat er in Armenië inderdaad sprake is van bepaalde schendingen van de vrijheid van mening en meningsuiting.

Maar alleen de leidende politici die kritisch staan tegenover President SARGYSIAN en zijn clan zullen waarschijnlijk problemen krijgen met de Armeense autoriteiten.

In dit opzicht kan verzoekster niet instemmen met een dergelijke motivering van het CGVS.

Wat de eerbiediging van de mensenrechten in Armenië betreft, verwijst verzoeker naar het verslag van Amnesty International van 2021 over de mensenrechtensituatie in Armenië.

In het verslag staat:

[...]

Zo is volgens dit verslag van Amnesty International het beledigen van een politieke figuur een strafbaar feit waarop gevangenisstraf staat.

Dit verslag van Amnesty International is derhalve volledig in tegenspraak met de informatie die het CGVS in zijn bestreden besluit heeft verstrekt.

In tegenstelling tot wat de CGVS aangeeft, kan eenieder die politieke figuren bekritiseert op sociale netwerken of in het openbare leven, strafrechtelijk worden vervolgd.

Het zijn dus niet, zoals het CGVS beweert, hooggeplaatste politici in de oppositie.

Deze wetswijziging is namelijk van toepassing op iedere burger die door de Armeense autoriteiten kan worden beschouwd als iemand die Voorzitter SARGYSIAN en zijn verwanten publiekelijk heeft beledigd.

Gezien de politieke situatie in Armenië kan echter iedere burger met een mening die tegen de heersende macht is, op grond van deze wetgeving in de gevangenis worden gezet.

Deze bezorgdheid over de mensenrechten en het strafrecht leidde in 2020 tot de oprichting van de Commissie van Venetië door de Europese Unie.

Dit soort wetgeving heeft bij de lidstaten van de EU immers tot reële bezorgdheid geleid over de eerbiediging van de rechtszekerheid en de rechtsstaat.

Zo stelt de Commissie van Venetië in haar conclusies:

[...]

Dit soort wetgeving roept dus duidelijk vragen op in een land waar het concept van de rechtsstaat weinig lijkt te worden gerespecteerd en gevolgd.

Het CGVS stelt echter de politieke activiteiten van verzoeker en zijn aanwezigheid op sociale netwerken niet ter discussie.

Gelet op verzoekers politieke profiel en activiteiten loopt hij echter het risico te worden opgesloten.

Dit element van de Armeense wet is door het CGVS echter nooit in overweging genomen.

Het CGVS heeft immers op geen enkel moment het risico onderzocht dat het als gevolg van zijn politieke activiteiten uit het oogpunt van het Armeense strafrecht liep.

De informatie waarnaar het CGVS in zijn bestreden besluit verwijst, dateert immers van 2018; meer dan 4 jaar geleden.

Het was derhalve aan het CGVS om zijn informatie over de eerbiediging van de vrijheid van mening en meningsuiting door de Armeense autoriteiten bij te werken.

Dat was niet het geval.

De bestreden beschikking dient derhalve nietig te worden verklaard.”

In het tweede middel wordt het volgende gesteld:

“Verzoeker herinnert eraan dat hij in het kader van zijn vorige asielverzoeken had verklaard dat hij Armenië hals over kop had verlaten om in 2010 naar België te komen wegens de problemen die hij na de Voorzittersverkiezingen van 2008 had ondervonden met verschillende maffiabendes en het gebrek aan effectieve bescherming door zijn nationale autoriteiten, dat verband hield met latente corruptie in de gerechtelijke administratieve systemen van Armenië.

Er zij aan herinnerd dat verzoeker in zijn laatste asielverzoek steeds heeft volgehouden dat hij nog steeds van mening was dat hij in de problemen kon komen indien hij naar Armenië terugkeerde na de gebeurtenissen die zijn vertrek uit Armenië in 2008 hadden gerechtvaardigd.

Verzoeker herinnerde eraan dat hij niettemin dacht dat hij, aangezien deze gebeurtenissen meer dan 10 jaar geleden hadden plaatsgevonden, misschien geen problemen meer zou hebben, hoewel hij daar helemaal niet zeker van was, aangezien hij meende dat corruptie en maffiabendes in Armenië nog steeds welig tierden.

In dit verband heeft de aanvrager een recent OSAR-verslag van 11 februari 2022 overgelegd over de situatie van het rechtssysteem in Armenië en de bescherming die de politieautoriteiten in Armenië bieden aan personen die het slachtoffer zijn van bedreigingen of ander ongepast gedrag van maffiagroepen die in Armenië actief zijn.

Volgens dit OS AR-verslag blijven maffiagroepen in alle sectoren van de bevolking actief en vormen zij een steeds terugkerende bedreiging voor vele categorieën van mensen.

Die corruptie is nog steeds aanwezig in het Armeense rechtssysteem, waardoor het moeilijk is de slachtoffers van deze maffiabendes te beschermen.

Dat de politie ook nog steeds corrupt is en daarom geen doeltreffende bescherming biedt aan de mensen die het slachtoffer zijn van maffiabendes in Armenië.

Dat al deze elementen daadwerkelijk aantonen dat er een actueel risico van vervolging bestaat in geval van terugkeer van verzoeker naar Armenië in geval van bedreiging door deze maffiabendes en het ontbreken van daadwerkelijke bescherming door de autoriteiten.

Deze elementen zijn echter op geen enkele wijze onderzocht door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Om al deze redenen moet de bestreden beschikking nietig worden verklaard."

2.1.2. Op basis van hetgeen voorafgaat vraagt verzoeker in hoofddorde om te worden erkend als vluchteling en in subsidiaire orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te zenden naar het commissariaat-generaal, *"teneinde na te gaan of degenen die op sociale netwerken kritiek uiten op de macht van Voorzitter SARGYSIAN, strafrechtelijk kunnen worden vervolgd. Een actualisering van de informatie van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over de situatie van mensen die het slachtoffer zijn van maffiabendes in Armenië en over de vraag of de Armeense politieautoriteiten hen al dan niet doeltreffend beschermen."*

2.2. Stukken

Ter staving van zijn betoog voegt verzoeker volgende stukken bij het voorliggende verzoekschrift (deels in tegenstelling tot wat in de inventaris wordt gesteld):

- Amnesty International Frankrijk, *"Arménie, la situation des droits humains en 2021"*, (stuk 2);
- Advies nr. 963/2019 Commissie van Venetië, *"Armenie, Mémoire amicus curiae pour la Cour Constitutionnelle d'Arménie concernant l'article 300.1 du Code Pénal"*, 18 juni 2020 (stuk 3);
- OSAR, *"Arménie : crime organisé, corruption et protection des témoins"*, 11 februari 2022 (stuk 4).

2.3. Beoordeling

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

2.3.2. De Raad benadrukt vooreerst dat de bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6/2, § 1, van de Vreemdelingenwet, dat aan de commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om een volgend verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren indien er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling of voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt. De aangevoerde schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet mist dan ook juridische grondslag.

2.3.3. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Verzoeker duidt op generlei wijze hoe artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet *in casu* en door de bestreden beslissing zou (kunnen) zijn geschonden.

Waar verzoeker de schending aanvoert van artikel 1 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, dient verder te worden opgemerkt dat dit artikel enkel het toepassingsgebied van deze wet bepaalt. Verzoeker duidt niet op welke wijze dit artikel geschonden zou (kunnen) zijn. Bijgevolg beroept hij zich niet dienstig op de schending van deze bepaling.

2.3.4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert verzoeker in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter

verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.5. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat in zijn hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

2.3.6. Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er dus nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling, in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of voor subsidiaire bescherming, in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfdertijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijk inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer*, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

De terminologische wijziging, ontvankelijkheid in plaats van inoverwegingneming - oud artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet sprak over het al dan niet in overweging nemen van een asielverzoek, daar waar er in de huidige bepaling sprake is van het al dan niet ontvankelijk verklaren van het volgend verzoek om internationale bescherming -, heeft geen enkele impact op de *ratio legis* die leidde tot de invoering van oud artikel 57/6/2 door de wet van 8 mei 2013, noch op de draagwijdte van het onderzoek van de commissaris-generaal (*Parl.St. Kamer*, 2016-2017, nr. 54 2548/001, 116).

2.3.7. In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd dat het volgende, derde, verzoek om internationale bescherming van verzoeker niet-ontvankelijk moet worden verklaard omdat verzoeker geen nieuwe elementen of feiten aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling, in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of voor subsidiaire bescherming, in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet, in aanmerking komt en dat het commissariaat-generaal evenmin over dergelijke elementen beschikt.

De Raad stelt, samen met de commissaris-generaal, vast dat in de mate dat verzoeker zijn huidig verzoek om internationale bescherming steunt op de motieven die hij naar aanleiding van zijn vorige verzoek(en) heeft uiteengezet – hij stelt dat de problemen die hij heden inroept verband houden met de problemen die hij bij zijn eerdere verzoeken heeft uiteengezet daar het gaat om bedreigingen door dezelfde personen,

van dezelfde politieke partij (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 5) – de commissaris-generaal inzake het eerste verzoek om internationale bescherming van verzoeker van 15 oktober 2010 bij beslissing van 16 mei 2011 heeft besloten tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit omdat de geloofwaardigheid van zijn asielaanvraag op fundamentele wijze werd ondermijnd en de door hem aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. De Raad heeft deze beoordeling en beslissing bevestigd in zijn arrest nr. 66 274 van 6 september 2011. Verzoeker tekende geen cassatieberoep aan tegen vernoemd arrest, zodat alle rechtsmiddelen zijn uitgeput en de beoordeling van het eerste verzoek om internationale bescherming is komen vast te staan, behoudens voor zover er, wat verzoeker betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is, in de zin van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat hij voor internationale bescherming in aanmerking komt. Het tweede verzoek om internationale bescherming, ingediend op 19 juli 2013, werd afgesloten met een beslissing tot weigering tot inoverwegingname van 31 juli 2013. Verzoeker tekende binnen de wettelijk voorziene termijn geen beroep aan tegen deze beslissing en in het kader van zijn derde, huidig, verzoek voert hij geen gegevens of elementen aan die een ander licht werpen op de uitkomst van zijn tweede verzoek, zodat deze gehandhaafd blijft, behoudens voor zover er, wat hem betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat hij voor internationale bescherming in aanmerking komt.

De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van het huidig volgend verzoek om internationale bescherming de beslissingen met betrekking tot verzoekers vorige verzoeken om internationale bescherming nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werd aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordeling zou hebben voorgelegen.

Waar verzoeker in zijn tweede middel teruggrijpt naar de ongeloofwaardig bevonden vervolgingsfeiten uit 2008 en, onder verwijzing naar een rapport van OSAR van 11 februari 2022, aanhaalt dat corruptie (politie en justitie) en maffiabendes in Armenië nog steeds welig tieren waardoor hij nog steeds een actueel risico loopt op vervolging in geval van bedreiging door deze maffiabendes en het ontbreken van daadwerkelijke bescherming door de Armeense autoriteiten, wijst de Raad erop dat de vrees voor de beweerdte vervolgingsfeiten in 2008 reeds ongeloofwaardig werd bevonden en dat deze beoordeling als vaststaand moet worden beschouwd. Ten andere, de bevindingen in het OSAR-rapport (stuk 4 bij het verzoekschrift) zijn van algemene aard en hebben geen betrekking op de ingeroepen persoonlijke vervolgingsfeiten van verzoeker. De loutere verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst volstaat niet om aan te tonen dat verzoeker er werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft desbetreffend in gebreke.

2.3.8. In het kader van zijn huidig (derde) verzoek om internationale bescherming uitte verzoeker een vrees voor vervolging omwille van het uiten van zijn politieke opinie op sociale media. In de bestreden beslissing wordt hieromtrent geoordeeld dat niet kan worden aangenomen dat verzoeker, louter omwille van het online uiten van kritiek op de politieke partij Dashnak, actueel vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin heeft te vrezen in Armenië:

“U stelt vervolging te vrezen in Armenië omwille van uw politieke opinie. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat Armenië een meerpartijstelsel heeft waarin politieke partijen hun activiteiten kunnen ontplooiën en kunnen deelnemen aan verkiezingen waarbij in het algemeen de fundamentele vrijheden worden gerespecteerd. Sinds de zogenaamde fluwelen revolutie van april 2018, waarbij oppositieleider Pashinyan eerste minister werd en hiermee de jarenlange hegemonie van de Republikeinse Partij (HHK) doorbrak, is er sprake van een drastische wijziging in het politieke klimaat. Bij de parlementsverkiezingen van december 2018 verdween de vroegere regerende HHK volledig uit het parlement. Zij erop gewezen dat de partij die u stelt te vrezen, Dashnak, bij deze verkiezingen de kiesdrempel niet heeft gehaald en bijgevolg niet meer is vertegenwoordigd in het parlement. Waarnemers geven aan dat er actueel geen sprake is van vervolging van personen omwille van hun politieke affiliatie. Personen die vroeger moeilijkheden ervaarden omwille van hun activisme of oppositie tegen het HHK-regime worden actueel

niet vervolgd. Er is weliswaar sprake van hate speech, voornamelijk op het internet, in alle richtingen, maar er is geen sprake van fysiek geweld of intimidatie. Verder is het mogelijk dat er onder het HHK-regime een gefabriceerde rechtszaak werd geopend en dat deze actueel nog niet is afgerond, maar niemand bevindt zich in afwachting van een uitspraak nog in detentie. Bronnen geven als uitzondering aan dat bepaalde high profile-personen die een ernstige bedreiging (blijven) vormen voor de S.-clan of de hieraan gerelateerde oligarchen wel nog gevaar kunnen lopen omdat het actuele regime nog onvoldoende capaciteit heeft om hen hiertegen toereikend bescherming te bieden.”

Deze overweging is terecht en pertinent en vindt steun in de landeninformatie omtrent de politieke situatie in Armenië d.d. 30 april 2019, zoals gevoegd bij het administratief dossier (map landeninformatie, stuk 1). Verzoeker brengt geen elementen aan die de conclusie uit de voormelde COI, ook al dateert die van 30 april 2019 en zijn er intussen vervroegde parlementsverkiezingen gehouden, aan het wankelen doet brengen. Verzoeker toont niet aan dat de conclusie die in de bestreden beslissing wordt gemaakt omtrent zijn vrees omwille van het plaatsen van politieke posts op Facebook, hoofdzakelijk tegen de niet echt van betekenis zijnde politieke partij Dashnak, niet juist of niet langer actueel is. Uit de informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat er actueel in Armenië geen situatie van vervolging omwille van politieke redenen is, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke gevallen, waarvan kan worden gesteld dat er over bericht zou worden en dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden. In deze informatie wordt ook gesteld dat er wel degelijk sprake is van *hate speech*, voornamelijk op het internet en in alle richtingen, maar dat er geen sprake is van geweld en intimidatie. Verzoeker betoogt in het verzoekschrift dat de vrijheid van mening en van meningsuiting niet worden geëerbiedigd in zijn land van herkomst en verwijst hiervoor naar een artikel van Amnesty International van 2021 over de mensenrechtensituatie in Armenië, maar slaagt er niet in *in concreto* aan te tonen dat hij omwille van het uiten van zijn politieke opinie op zijn Facebookpagina middels posts die, zo blijkt uit de beschikbare informatie (administratief dossier, map landeninformatie, stuk 2), niet sterk opgevolgd of druk becommentarieerd worden, een vrees voor vervolging dient te koesteren. Verzoeker kan niet volstaan met een loutere verwijzing naar een algemeen artikel van Amnesty International over de mensenrechtensituatie in Armenië anno 2021, waaruit onder meer moet blijken dat de persvrijheid wordt beperkt, dat het beledigen van een publieke figuur strafbaar wordt gesteld en waarbij verwezen wordt naar een concreet geval van een mensenrechtenverdediger, en naar bevindingen van de Commissie van Venetië om aan te tonen dat de conclusie die de verwerende partij trekt niet correct is.

Verzoeker brengt bovenal ook geenszins overtuigende en concrete bewijsstukken aan ter staving van zijn asielrelaas. Immers, zoals in de bestreden beslissing op terecht, pertinente en draagkrachtige wijze wordt uiteengezet, kan geen geloof worden gehecht aan verzoekers voorgehouden relaas dat hij na zwaarwichtige bedreigingen door verschillende leden van de politieke partij Dashnak in 2018 opnieuw zijn land moest verlaten en dat hij omwille van zijn politieke opinie ernstig gevaar zou lopen in Armenië. Zo legde verzoeker (a) bedrieglijke verklaringen af over zijn verblijfplaatsen van de afgelopen jaren en die de door hem ingeroepen vrees in ernstige mate ondermijnen, alsook (b) ongeloofwaardige verklaringen over zijn reisweg vanuit Armenië of de Russische Federatie naar België, zou hij (c) na de door hem aangehaalde doodsb bedreigingen in de zomer van 2018 nog geruime tijd in Armenië hebben verbleven - wat drastisch afdoet aan de ernst en de geloofwaardigheid van de door hem ingeroepen vrees op basis van deze doodsb bedreigingen -, verzocht hij (d) pas in januari 2022 om internationale bescherming terwijl hij reeds in de zomer van 2018 met de dood bedreigd zou zijn geweest, zijn (e) de bedreigingen die hij online zou hebben gekregen naar aanleiding van zijn kenbaar gemaakte politieke opinie op zijn Facebookaccount niet meer dan blote beweringen, waarover hij overigens opvallend vaag blijft en ook blijkt (f), zelfs indien enig geloof aan de bedreigingen omwille van zijn publieke opinie kan worden gehecht, *quod non*, uit niets dat de personen die hem verbaal in persoon of online zouden hebben bedreigd, verdere stappen zouden willen ondernemen om hem de mond te snoeren. Al deze motieven worden op omstandige wijze toegelicht in de bestreden beslissing. Verzoeker laat deze volledig ongemoeid en onderneemt in het verzoekschrift niet de minste poging om deze motieven, die pertinent en draagkrachtig worden bevonden door de Raad, in een ander daglicht te pogen te plaatsen, laat staan deze te verklaren of te weerleggen. Deze motieven blijven dan ook onverminderd overeind, worden door de Raad tot de zijne gemaakte en beschouwd als zijnde hier hernomen.

De voormelde vaststellingen zijn ruimschoots afdoende om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker aangevoerde problemen en vrees voor vervolging. Met zijn verwijzing naar de algemene situatie in zijn land van herkomst, kan verzoeker aan deze conclusie geenszins afbreuk doen. Verzoeker betreft deze situatie, mede gelet op het voorgaande, niet concreet op zijn persoon. Een loutere verwijzing naar de algemene situatie in het land van herkomst kan niet volstaan om aan te tonen of aannemelijk te maken dat verzoeker bij een terugkeer naar Armenië

daadwerkelijk zou dreigen te worden gevisieerd of vervolgd. Verzoeker dient zulks *in concreto* aannemelijk te maken en blijft hier, gelet op het voorgaande, manifest in gebreke. Komt daar nog bij dat verzoeker eerder verklaarde dat hij besloot opnieuw naar België te komen, aangezien zijn echtgenote (die ernstig ziek is) en zoon hier nog verblijven en hij bij zijn gezin zou zijn (administratief dossier, verklaring volgend verzoek, punt 16 en 23 en notities persoonlijk onderhoud, p. 5), wat een overweging van socio-culturele aard is die geen uitstaans heeft met internationale bescherming.

2.3.9. De door verzoeker in het kader van zijn huidig verzoek tijdens de administratieve procedure neergelegde documenten (administratief dossier, map documenten), te weten zijn identiteitskaart en zijn lidkaart van de schrijversunie, wijzigen niets aan voorgaande bevindingen, aangezien zijn identiteit, nationaliteit en het feit dat hij schrijver is niet worden betwist. Ook het (kinder-)boek van de hand van verzoeker, dat ter terechtzitting onder de aandacht van de Raad wordt gebracht, vermag geen afbreuk te doen aan de appreciatie van verzoekers huidig verzoek om internationale bescherming.

2.3.10. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen. Evenmin kan verzoeker worden gevolgd waar hij louter opwerpt dat er sprake is van een kennelijk onjuiste beoordeling.

2.3.11. Gelet op het geheel van wat voorafgaat, treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze besluit dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling, in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of voor subsidiaire bescherming, in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet, in aanmerking komt. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van zijn (volgend) verzoek om internationale bescherming.

2.3.12. Waar verzoeker subsidiair vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal houdende een niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek) te vernietigen om redenen, vermeld in artikel 39/2, § 1, eerste lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op één februari tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. V. SERBRUYNS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

V. SERBRUYNS

